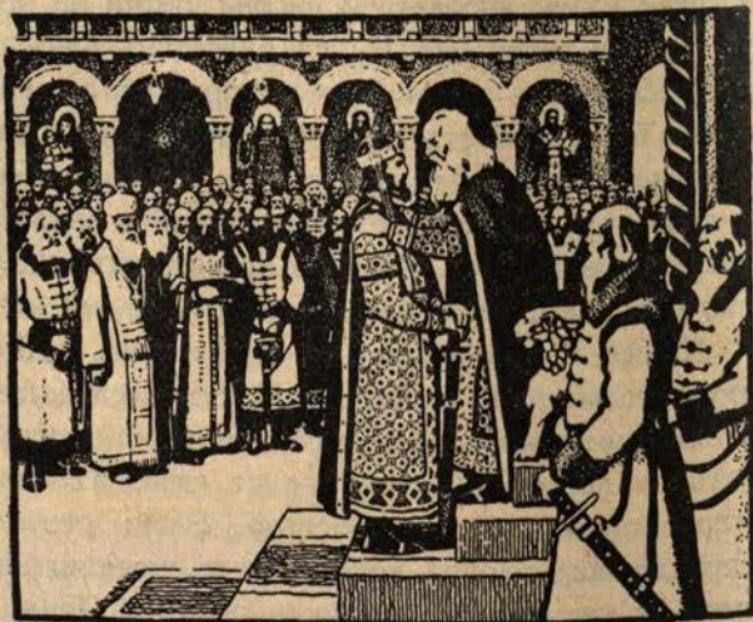

свещено място, бждатъ свидетели, че ако ти отстъпишъ отъ моя заветъ и идеалитъ народни, ще те постигне сѫщото, каквото постигна и брата ти Владимира.“

Старецът се просълзи. Симеоновите очи също плувнаха въ сълзи. Съ гласъ мекъ, синовенъ, но силенъ, Симеонъ даде клятва предъ народния съборъ, че ще служи вѣрно на народа и ще пази държавата отъ врагове.

Народенъ съборъ въ Преславъ

Всички духовни старци дигнаха рѣце къмъ небето и благословиха Симеона и неговото царуване.

На другия денъ съборът бѣ свиканъ пакъ на сѫщото място. Но този пътъ на трона стоеше не старецът Борисъ, а младият царь Симеонъ.

Борисъ, облѣченъ въ скромно калугерскорасо, подигна рѣка и поискав нѣщо да каже. Симеонъ даде знакъ и всички замъкнаха.